

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Віторок, 21 березня, 1967

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ ПОШТМАЙСТЕР ЛОРЕНС Ф. О'Брайєн, працюючи в Палаті Комісії Видаєнь, заявив, що Департамент Поштового Уряду стоїть перед катастрофою. Поштові послуги різного роду збільшуються таким темпом, що не вистачає для обслуговування. Поштові будинки старі, але розміщені в невідповідних місцях. Зарядження про ZIP-Коди вже є здійснене у 63-ох відсотках. Нові легше працю поштових працівників. Головний поштоматер просить Конгрес збільшити оплати за поштові послуги першої класи на один цент, а оплати за послуги другої і третьої класи на 20 до 30 відсотків. Ці збільшення дади б прибутку на 700 мільйонів доларів річно.

ПРИВУТКИ АМЕРИКАНСЬКИХ ФАРМЕРІВ значно зменшаться, коли б скасувати державну допомогу фермерам. Нова аналіза фермерських прибутків виявила, що в роках 1968-1970 прибуток фермерів зменшиться на п'ять мільярдів доларів, це значить, що вони будуть такі самі, як в 1957-му році, коли вносили 11.3 мільярд дол., а в минулому році вони становили 16.3 мільярд дол. Тому Уряд президента Джансона підтримує політику урядової допомоги фермерам, хоч деякі фермерські організації є проти того, бо підтримуючи фермерську продукцію, Уряд одночасно вимагає, щоб мав контроль над цією продукцією.

ПОРТО РІКО МАС В ОКРЕМОМУ референдумі 23-го липня вирішити своє становище до ЗДА. Одна партія є за те, щоб Порто Ріко і надалі було в коммонвелті зі ЗДА, це значить, щоб зберегти такий стан, який тепер існує. Порто Ріко має свого губернатора і є у зв'язку зі ЗДА так, що його громадяни є одночасно громадянами ЗДА. Друга група порторіканців бажає, щоб їхній острів став 51-м штатом ЗДА. Третя, найменша група, хотіла б, щоб Порто Ріко стало самостійною незалежною державою. Теперішній губернатор Порто Ріко має клопіт, бо хотів би розвестися з теперішньою жінкою, але розвід не є популярний в цій карибській країні. Він має вже сепарацію.

АВТОР КНИЖКИ „СМЕРТЬ ПРЕЗИДЕНТА“ Вільям Менчестер пише в новій частині своєї праці в журналі „Лук“ з 4-го квітня, що „ніхто не повинен мати права спотворювати історію“. Ці слова звернені на адресу дружини покійного президента пані Джон Ф. Кеннеді та брата вбитого, сенатора Роберта Ф. Кеннеді. Менчестер пригадує, що родина вбитого Президента відшувалася і до змісту дох, давніше виданих книжок про Кеннеді: Теодора С. Соренсона під заголовком „Кеннеді“ та Артура М. Шлейхера під заголовком „Одна тисяча днів“. Соренсон поспіхав пані Кеннеді і змінив в деяких місцях своєї книжки. Менчестер пише, що пані Кеннеді бажала змінити в книжці такі місця, які не відносились зовсім до особи пані Кеннеді.

ПОНАД 160 ОСІБ ЗГІНУЛИ В БРАЗИЛІЙСЬКОМУ місті Карагвататуба під час повені, яка настала внаслідок дощу, що падав без перерви 6 днів. Внаслідок повені вилла ріка Кузубурі, а також обсунулася гора, яка розмокла внаслідок дощу. В Бразилії від початку цього року від повені згинуло вже 1.250 осіб. Багато жертв було в районі міста Ріо де Жанейро. Населення, що живе на горіхках біля Ріо де Жанейро, боїться залишатися в своїх мешканнях, які може засипати земля. Посадник літнісового міста Карагвататуба закликає про допомогу штату Сан-Павлу. Побожують нового дощу, бо він зможе спричинити ще більшу катастрофу, подібну до тієї, яка була в районі Ріо де Жанейро.

У СВІТІ

У ФРАНЦУЗЬКІЙ КОЛОНІЇ СОМАЛІ У СХІДНІЙ АФРИЦІ ВІДБУЛИСЬ криваві демонстрації, внаслідок яких загинуло найменше 11 осіб та кілька десятків було ранених. Заворушення почалися у зв'язку з вислідом недільного плебісциту, в якому 22.569 осіб заявили за залишенням під адміністрацією Франції, а 14.723 проти того, а за самостійність Сомалі. Націоналісти закинули французам виборчі зловживання, заявивши, що вони не визнають рішення того плебісциту та вчинили бурхливі демонстрації, в яких обидваля камінням поліцію, палили авта і грабували крамниці. Французьке військо стріляло до демонстрантів.

СВІТЛЯНА СТАЛІНА, ОФІЦІЙНО АЛЕЛУСВА, РІШЛИАСЯ тому „вирити свободу“ й залишитися на Заході, що совєтська амбасада в Індії наполягала на ній, щоб уже верталася до Совєтського Союзу. Світляна переевела 67 днів в Індії і її страшенно подобався Калікангар, місто під померлого чоловіка Бріджеса Сінга, полі якого привезла з собою з Москви. Вона хотіла залишитися в Індії, але інші Совєти не давали їй спокою, але індійський уряд не признав їй азілю. Тоді звернулася до амбасади ЗДА у Нью-Делі. Повідомляють про це американські кореспонденти з Індії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ НАФТОНАЛІВНИЙ КОРАБЕЛЬ ОСІВ НА скелях на західному узбережжі Британії і створив поважну загрозу для багатьох популярних і люксових надморських місцевостей, що їхні пляжі будуть заляті масою нафти. Цей танкер-вельет „Торрі Кенйон“, містоти 61.368 тонн, був пошкоджений при ударі з скелею і створився „вже довга на 18 миль та широка на 3 миль смуга океанської води — покрита грубою верстою нафти. Урядові британські чинники вживають всіх заходів, щоб зсунути танкер з скелі на воду та щоб заборонити надморські місцевості від знищення їхніх пляжів і, частинно, портів.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ЗБОМБАРДУВАЛО вже у Північному В'єтнамі єдину тамошню велику сталеварню, фабрику хемікалій і штучних навозів, фабрику машинобудівного знаряддя та найбільші електривні. Всі ці заклади майже цілком знищені. Фахівці стверджують, що це великий матеріальний та ще більший психологічний удар для комуністичного Північного В'єтнаму, який гордиться своїм молодим промислом, який став також престижним і політичним аутотом супроти інших азіатських країн.

НА ДЕРЕНІ СІЯМУ (ТАІ) СТВОРЕНО Таї-Американський військовий досвідний Центр, на чолі з таїським летунським маршалом Маном Суїя, та американським ученим фізиком Річардом Голубром з Каліфорнії, де займаються спеціально винаходами та практичним застосуванням нових приладів, що виявляють прихильність комуністичних суботажистів та інфільтраторів з Північного В'єтнаму й Китаю.

Президент не поїде до Європи — вислає на два тижні Гомфрі

Вашингтон. — Президент Джансон вірогідно не поїде цієї весни до Європи, як це планувалося раніше, коли осінню минулого року тодішній західно-німецький канцлер Людвіг Ергард запропонував Президенту і тоді ті запросили прийняти та висловити думку, що, може, йому вдасться поїхати з відвідинами до Європи весною 1967 р. На перешкоді стало багато інших зобов'язань Президента та його подорож до Уругваю в середині квітня п. р. на конференцію голів південно-американських держав. Зате зараз після латинських Великодних свят віде до п'ятьох або шістьох західно-європейських столиць віде-президент Гомфрі. Він матиме за завдання затіснити взаємні Америки з її союзниками з Атлантичного Союзу. Шлях до тієї візити буде промощений порозумінням ЗДА, Британії і Західної Німеччини в справі перебування американських і британських військ у Західній Німеччині. У цій справі відбулась у Вашингтоні успішна нарада з участю британського міністра Джорджа Томсона, західно-німецького амбасадора Георга Дуквіда і репрезентанта ЗДА Джана Мек'єла, який в цій справі їздив недавно на перемовини до Європи.

Конгрес має схвалити резолюцію про підтримку Президента в справі Латинської Америки

Вашингтон. — Президент Джансон має взяти участь в Конференції Президентів держав Латинської Америки, що має відбутися в Пунта-дель-Есте від 12-14 квітня. Президент просить Конгрес, щоб схвалив окрему резолюцію, яка б свідчила про те, що Конгрес ЗДА вповні підтримує Президента в його політиці у відношенні до держав Латинської Америки. Палатна Комісія Закордонних Справ вже схвалила відповідну резолюцію більшістю 24-ох до 3-ох голосів, але Сенатська Комісія Закордонних Справ ще цього не зробила, і заходиться небезпека, що вона не матиме часу її схвалити перед Великодними Святими, на які члени Конгресу виїжджають вже в четвер 23-го березня, і вернутьсся аж 3-го квітня. Президент запросив до себе на фарму 35 латинсько-американських дипломатів на 1-го квітня, і хотів би до цього часу мати вже підтримку Конгресу.

Найвищий Суд вирішив, що поліція не мусить подавати прізвиська інформаторів

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА вирішив, що Конституція цієї країни не вимагає того, щоб поліція мусіла подавати прізвиська своїх агентів, які її поінформували про доконання злочинів. Найвищий Суд вирішив, що поліція може переводити аретування на основі інформації, яку вона дістала від своїх агентів, або від якоїсь особи, та що може переводити ревізію на цій самій основі, не показуючи судового наказу про арет і не виявляючи прізвиська інформатора. Це рішення Найвищого Суду запало більшістю п'ятих суддів проти чотирьох. Проти були такі судді: суддя Вільям О. Даллес, головний суддя Ерл Воррен, і судді Вільям Дж. Бреннен і Ейб Фортас. За це рішення були судді Поттер Сьюарт, Гого Л. Блек, Джан М. Гарлен і Байрон Р. Вайт, а також суддя Том С. Кларк. Але це рішення Найвищого Суду не зобов'язує всіх штетів, і вони можуть у своїх судах вирішувати цю справу по-своєму. Найвищий Суд рішав про цю справу вислідком апеляції Джорджа Мікрея, якого заарештовано на вулиці в Шикаго в січні 1964-го року та переведено ревізію, внаслідок якої знайдено героїну. Поліційні офіцери відмовилися подати прізвиська тієї особи, яка подала їм інформацію про те, що Мек'єрей має героїну. Найвищий Суд визнає законною поведінку поліції, і засуд Мек'єрея є важким.

Окружний Комітет Відділів УНС в Пассейку підготує Союзний День

Пассейк. — Минулої неділі, 19-го березня 1967 р., тут, у приміщенні Українського Народного Дому, відбулися збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, який гуртує Відділи Пассейку, Клифтона, Петерсона Мава і околиць. На зборах, що їх вів голова Окружної Волюнтерів Новоцький і протоколував Василь Марущак, члени окружної управи, зокрема окружний організаційний референт, відомий організатор членів та секретар одного з місцевих Відділів УНСоюзу, Петро Головачук, склали справоздавання з праці, підмічуючи успіхи та невдачі округу і її Відділів у минулому році. Округа, яка кілька років тому в сто відсотках виконувала свої річні квоти, в минулому році виконала її тільки в двох третях, а це тому, що деякі Відділи не працювали як слід, та не держали зв'язку з округою. П. Головачук, як в минулому, так і тепер заявляє готовність допомогти іншим Відділам в організуванні членів, якщо вони собі того бажатимуть. При цьому підмітив, що одну третину аплікацій, які він здобував, походять від членів його Відділу, які підписують своє забезпечення.

Після цього головний секретар Ярослав Палох висловив доповідь про трирічний план великої розбудови

КОНФЕРЕНЦІЯ НА ГУАМІ

На горішній світлині сидять від ліва: секретар оборони Роберт Мак'єла, президент Джансон, державний секретар Дін Ракс, Вільям С. Гавд і новопризначений амбасадор Елсворт Бункер. Вони сидять навпроти південно-в'єтнамських лідерів, що їх бачимо на долішній світлині. Сидять від ліва: міністр закордонних справ Тран Ван До, прем'єр Нгуєн Као Кі, голова південно-в'єтнамської держави Нгуєн Ван Тіс і генерали у цивільних одягах Као Ван Вісн та Нгуєн Бао Трі. Конференція на Гуамі була призначена виключно розглядати проблеми В'єтнаму — війни проти комуністів та внутрішньої політичної, господарської і культурної ситуації у Південному В'єтнамі.

КОНФЕРЕНЦІЯ НА ГУАМІ СІНЧИЛАСЯ В АТМОСФЕРІ ОПТИМІЗМУ

Німіц Гіл, Гуам. — Конференція на тихо-океанському острові Гуам під проводом президента Джансона та з участю найвищих американських і південно-в'єтнамських військових і цивільних лідерів скінчилася проголошенням офіційного комунікації, втриманим у тоні поміркованого оптимізму. У тому комунікаті стверджено багату кращу ситуацію на воєнному фронті та великий поступ у повороті в державно-політичному житті Південного В'єтнаму до впорядкованого конституційно-демократичного ладу. Комунікат офіційно потвердив, що на місце амбасадора Генрі Кебота Ладжа приходить Елсворт Бункер. Його заступником, також із титулом амбасадора, буде Юджин Лак, а надзир над так званою паціфікаційною програмою, себто культурно-економічної американської допомоги і спільної з в'єтнамцями праці матиме Роберт Комер. Всі вони, однаково ті, що відходять з своїх становищ у Південному В'єтнамі, як і їх наступники, взяли участь у Гуамській конференції. Головний командант американських військ у В'єтнамі, генерал Вільям Вестморленд, звернувши увагу, що комуністи, втративши надію на виграш в одержимих боях більшими військовими з'єднаннями, вернулися до тактики посиленого терору, який інколи приймає надзвичайно жорстокої форми. За твердженням американських кореспондентів, у висліді Гуамської конференції південно-в'єтнамські лідери, голова Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тіс і прем'єр Нгуєн Као Кі були надзвичайно задоволені. Названий південно-в'єтнамський прем'єр висловився у своїй промові на початку конференції за посиленням війни проти Північного В'єтнаму та проти коаліційного, разом з комуністами, уряду у висліді мирових переговорів. Все ж, у спільному офіційному комунікаті стверджено, що однаково чужинні альянції, як південно-в'єтнамський уряд змагаються до якнайшвидшого замирення у В'єтнамському конфлікті та висловили жаль, що всі мирні спроби не стрінули позитивного відгуку по комуністичному боці. Як дуже позитивний факт підкреслено в комунікаті схвалення південно-в'єтнамської конституції. Продовженням Гуамських нарад будуть насправді дві далішні конференції: членських держав Південно-азійського оборонного пакту (СЕАТО) 18-20 квітня у Вашингтоні й безпосередньо після того з'їзд закордонних міністрів всіх тих держав, які беруть участь у протикомуністичній війні у В'єтнамі.

Ніксон знову відвідав будинок постійної виставки у Москві

Москва. — Колишній віцепрезидент Річард Ніксон на закінчення свого перебування в Совєтському Союзі відвідав виставку американським комітет. Голова Окружної Новоцький особливо щиро привітав представників до дальшого Відділу УНС ч. 394 в Мава, який останньо влючився у працю Окружного Комітету, в особах секретаря Мих. Романика та касира Володимира Закревського. М. Романика обрано містоголовою Окружної. Також обрано контрольний комітет в особах пп. І. Зелінського та А. Лопушняка. Поміж ухвалених зборів замітне зобов'язання усіх Відділів придбати що-місяця бодай по одному членові для УНСоюзу.

РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА ВІДЗНАЧЕНО УРОЧИСТИМИ АКАДЕМІЯМИ:

в Балтіморі, Мд.

Балтімор. — Заходом Відділу УКК у Балтіморі, Мд., відбувся в неділю 19 березня ц. р. Святочний концерт у поклоні Тарасові Шевченку, що його розпочав чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії під орудою проф. В. Третяка — „Заповітом“ К. Стеценка. Після того промову виголосив ред. Іван Кедрин — Рудницький з Нью-Йорку. Майже всю решту програми вивопив названий хор „Трембіта“, який у першій і другій частині концерту відіспівав низку пісень до слів Шевченка, композиції А. Гнатюшина, П. Потепенка, К. Стеценка, Г. Китастого, О. Кошиця, М. Гайворонського, С. Людкевича, О. Нижанківського й В. Третяка. Проф. В. Третяк виконав скрипкове солю, — твори В. Безкоровайного й І. Левицького, — та Б. Чаплинський тенорове солю — одну народну пісню й твір О. Нижанківського. Акомпаніаторкою хороших і сольових точок була п-і І. Чума. Закінчився концерт відіспіванням хором і цілою залогою Національного Гіму. У просторій аудиторії школи при Фасті і Енн вулицях зібралось понад 300 осіб.

в Ньюарку, Н. Дж.

Ньюарк, Н. Дж. — У неділю 12 березня тут відбувся, під продекторатом Відділу УККА, Концерт пам'яті геніального Поета Тараса Шевченка. Його підготували спільно Садочок, СУМА, У.Мі, УПЦерква св. Тройці, Школа Українознавства, Католицька Школа св. І. Хрестителя і Шкільний Хор. Акомпаніювала Т. Богданська, декорації — Ф. Луцишина. У програмі були декламації творів Т. Шевченка та пісні на його слова; сумівська молодь спільно декламувала Святкове слово про Т. Шевченка. В кінці „Заповіт“ виконали всі учасники програми, а заключив слово виголосив д-р Володимир Гук, голова місцевого Відділу УККА, з рамени якого багато попрацювала для організації цього концерту п-і Ірена Гнатів — культурно-освітній референт при УККА. Присутніх було понад 400 осіб.

у Клівленді, Огайо

Клівленд, Ог. — 1200 осіб були на Шевченківському Фестивалі, що відбувся тут 12 березня у залі „Парма сенйор гаускул“. З промовами виступили: голова УККА проф. Лев Добрянський і проф. Лев Шанковський, а в концертній частині піяніст Л. Горницький, співак Х. Карпачик, уривок з поеми „Гайдамаки“ рецитував В. Гончаренко. Український Театр „Кобзар“ поставив монтаж драми І. Карпенка Карого „Невольник“ за поемою Т. Шевченка, під режисеруванням В. Гончаренка. У співпраці з Українським Хором ім. Т. Шевченка. Ролі розповідач виконувала Н. Фединак, у виставі брали участь: М. Чумак, Г. Дмитрович, Т. Бєліський, О. Бєліська, Л. Дмитрович. Проф. Л. Добрянський передав авдові по сл. п. Проф. Володимирів Радзкевичеві, пані Марії Радзкевич. Ш. вчєніківську Нагороду Свободи від УККА, призначу Покійному літературознавцеві і письменникові 8-тим Конгресом УККА по його смерті. Учасників Фестивалю вітали листом Президент АФЛ СЮ Джордж Міні, який є почесним головою Крайового Комітету Польових Націй. Понад 1.200 осіб, присутніх на Шевченківському Фестивалі, послали привітальні телеграми Дж. Міні, номандирів а м е риканськими військами у В'єтнамі генералові Вільяму Вестморленду, з подякою за боротьбу на захист свободи, а також генеральному поштоматрові Лавренсові О. Брансові з проханням випустити Шевченківський поштовий знак, про що повідомив телеграмою д-р Зенон Винницький. Присутні послали також привіт проф. Ярові, який не зміг того дня дитиувати хором „Кобзар“. Фортеп'яновий супровід провадила Ольга Дюман. Дохід з цього ілюмпозного Шевченківського Фестивалю був призначений на Фонд Катедри Українознавства.

3 Канаді — на пам'ятник Тарасові Шевченкові у Бразилії

Вінніпег. — Двоє українських діячів і підприємців — Василь І. Перепелюк із Флін-Флон, Манітоба, та Данило Загарія з Вінніпегу переслали через Редакцію вітніпегського тижневика „Український Голос“ 551 долар (по половині) на руки Генерального Управління УАПЦ в Бразилії — як дарунок на побудову пам'ятника Тарасові Шевченкові у цій країні. Їхня пожертва у бразилійській валюті становить приблизно один мільйон крузерів, що є значною допомогою українській громаді у Бразилії, де економічні обставини значно важчі, ніж у ЗДА чи в Канаді. Добродійство В. І. Перепелюка і Д. Загарія має важливе і економічне, і моральне значення.

Зайшли зміни в редакціях „Шляху Перемоги“ і „Канадійського Фермера“

Мюнхен, Німеччина. — дійського Фермера“, повідомляв в числі з 20-го березня ц. р., що донедавший головний редактор тих видань п. Петро Плігича зрезигнував із становища редактора „з персональних мотивів“. Ред. Плігича працював в „Канадійському Фермері“ впродовж 16 років. Невдаю інформовано, що він зрезигнував з посту головного редактора зв'язку із гостро критичними матеріалами, що їх надруковано в тих виданнях проти Української Народної Республіки й Української Центральної Ради, що були викликали гостру реакцію серед українського гоза адвєства.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid of the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст, станувши редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Шлях до миру

Теорія, прийнята тепер офіційно у Вашингтоні, така, що найкоротшим шляхом до закінчення війни у В'єтнамі є — почати перемовини на ній, — читався в останньому числі тижневого журналу "Юс Нюз енд Ворлд Ріпорт" на 27 березня ц. р. у зв'язку з великою нарадою, яка 20 і 21 ц. м. відбулася на тихоокеанському острові Гуам. Після цього — цей журнал твердить, що Америка "поширює свою окупацію у В'єтнамі, — бомбардування буде це гостріше, поширене на більше число цілей". Те саме передбачає голова демократичної більшості в Сенаті Майк Менсфілд, дармащо він застерігає, що не говорив з Президентом перед його відлітом до Гуама. До такого висновку можна дійти за логікою розвитку тамтешніх подій: комуністичний Північний В'єтнам уперто відмовляється розпочати розмови про перемир'я чи мир інакше, як тільки при передумові, що американці "беззаперечно й остаточно" припинять бомбардувати Північний В'єтнам. В'єтнамські комуністи все ще не втратили надії виграти війну. Себто не кінце на бойовому фронті, а внаслідок, наприклад, такого натиску на американський Уряд із середини, з боку самих американських діячів, що Америка погодиться на умови комуністів, щоб тільки закінчити війну із яким-таким "збереженням обличчя".

У відповідь на таке становище комуністів Америка, як відомо, значно загострила воєнну тактику, і не виключено, що, наприклад, з Вашингтону приїде дозвіл на драстичне обмеження доступу до порту в Гайфонгу і що будуть бомбардувати комуністичні летовища. Водночас посилюється заходи за впровадження внутрішніх відносин у Південному В'єтнамі. Великим кроком вперед є схвалення тамтешньої конституції, за якою ранішею оцією ц. р. мали бути вибори. Амністія для комуністичних повстанців, що виявляють бажання вернутися до мирного життя, може стати успішним засобом згладження настроїв неспокійних між комуністами й антикомуністами на базі спільного всім почуття національної єдності.

Внутрішньоамериканські відносини мусять грати роль у рішеннях Уряду супроти В'єтнаму. З кожним місяцем актуалізується проблематика президентських виборів у 1968 році. Від закінчення війни до того часу у великій мірі залежати питання, що засяде знову у Білому Домі. Коли й під цим кутом на Гуамі рішено, що припинити мир можна найкраще через воєнну вигру — то це було б правильне рішення, правильний шлях до миру.

П'ятиденний тиждень

Навіть для багатьох закордонних відвертих і тасмних прихильників Советського Союзу не було відомо, що в тій країні, на 50-му році її існування, і досі робітники та службовці змушені працювати 6 днів тижнево. Тепер советська преса повідомила, що Центральний Комітет КП Советського Союзу видав у березні 1967 р. постанову "Про переведення робітників і службовців підприємств, установ та організацій на 5-денний робочий тиждень з двома вихідними днями". Те, що давно вже на Заході вважалося, як щось самозрозуміле (а подекуди перейшли на 4-денний робочий тиждень і висувають дедалі більше таких вимог), те в СССР, нібито державі трудящих — аж тепер починає частково здійснюватися!

Чому "частково"? Перш за все, в постанові підкреслено, що за 5 днів праці ті ж самі робітники і службовці мусять виконати "всі встановлені завдання", себто працювати значно швидше, щоб не зрівняти випуску продукції, розрахованої на 6-денний робочий тиждень. Крім того, в постанові зазначено, що перехід на новий, коротший робочий тиждень буде здійснений там, де це можливо. Порти, заводи, летовища, фабрики, шахти, маргінські цехи тощо — працюватимуть на кілька змін або ж добиратимуть додаткових працівників, бо в постанові попереджено, що не може бути й мови про якісь прості чи затримки у транспорті, у виробництві. В постанові виразно зазначається, що 5-денний робочий тиждень не поширюється на середні спеціальні заклади та на всі заклади системи професійно-технічної освіти. Жадним словом не згадується в новому "указі" і про багатомільйонову армію селянства, яка на воєнній, але й вимоговильній українській землі, на колгоспній панщині змушена працювати від сходу до заходу сонця. Взагалі селянство у "робітничо-селянській державі" позбавлене елементарних прав трудящих, позбавлене власної землі, позбавлене унормованого робочого дня, позбавлене й права покинути колгоспну працю, навіть основного документу в СССР — папшорта.

Звичайно, 5-денний робочий тиждень кращий від 6-денного. Однак, у Советському Союзі, зокрема в Україні, він означає загострення поточної системи праці — за ту саму платню, а для мільйонів селянських мас — чергове пониження їх гідності і прав.

А. Заплітний

КОНВЕНЦІЯ ПРО НАРОДОВІВСТВО

Знання є факт, що нацистський тоталітаризм користувався, а московський та червонокитайський користуються по нинішній день народобством як засобом своєї політики. Страшні наслідки цієї злочинної діяльності відчували передусім український народ, інші неросійські народи СССР, мешканці так званих сателітних країн і останнім часом людність Тибету.

Нацистські народобстві дотали заслужену кару, але по сьогоднішній день діють безкарно московські та червонокитайські народобстві. Вирінає питання: чи вільний світ зробив щось або задумує зробити, щоб поклати край їхній злочинній діяльності і чи є які виходи не тільки прискорити, але й покарати злочинців. У відповідь на це питання можна сказати, що дещо в цій справі вже зроблено, але ще багато залишається до виконання. Завдання складне і трудне, але не безнадійне якби це на перший погляд здавалося.

Слово "народобстві" створив і увів у міжнародні словники кілька років тому померлий визначний науковець в ділянці міжнародного права, професор Рафаїл Лемкін, сполучивши грецьке слово "генос", що означає расу, рід або плем'я і латинське слово "сіді" вбивство.

9-го грудня 1948 р. загальні збори Об'єднаних Націй схвалили одностайно резолюцію в справі народобстві, а 12 січня 1951 р. ця резолюція стала правомочною. Дотепер її ратифікувало 67 держав. На жаль, між ними немає ЗДА, хоч уже 16 років вона чекає в Сенаті на свою полагоду. Вже само слово "народобстві" вказує на те, що основним предметом цієї конвенції є знищення фізичної та духовної субстанції народів, етнічних, расових та релігійних груп. На вступі до неї сказано:

"Приймаючи до уваги декларацію загальних зборів ООН, народобстві згідно з міжнародним правом є злочин, протиним духові і цілям ООН, що його осуджує весь цивілізований світ. В ході історії народобстві робило велику шкоду народам. Щоб звільнити людський рід від цього осуджувального допущення, потрібна міжнародна співпраця. Тому договірні сторони згідно постановляють: арт. I. Народобстві, доконе підчас війни, як і під час миру, є злочин згідно з міжнародним правом. До нього не можна допускати, і за нього належить карати. Арт. II. У цій конвенції народобстві означає кожну дію, доконе в намірі знищити цілість або частину національної, етнічної, расової або релігійної групи через: а) вбивство членів групи; б) заповідання поважної фізичної або духовної шкоди членам групи; в) через намісне поставлення груп в такі умови, що мають привести до фізичного знищення їх цілості або частин; г) через насильне перенесення дітей з одної групи до іншої. Арт. III. Ма-

ють бути покарані такі дії: а) народобстві; б) змова його поповнити; в) пряме публічне підбурювання до народобстві; г) намагання його доконе; д) співучасть у народобстві".

В далішніх статтях цієї конвенції про те, що згадані злочини не можна уважати за політичні і відмовляти від відповідальності, що постанови конституцій, які виключають деяких осіб від карної відповідальності, не мають сили при народобстві, що по керус всім життям у Советському Союзі, а й єдину зацелювану малку всім культурним дітям національних республік свідомість і світогляд, які знаходять свій вираз хоч би й у тому плазуванні перед Москвою, що його виявляли однакові і народжені у Галичині український поет Павличко і народжений на Кавказі кавказький письменник, що навіть закінчав свого часу всіх письменників "націоналіст" переходили на російську мову. Однак, їх і їхні колеги плазування мас вже тепер інший характер і причини, як виявляли вони його в часех культури особі Сталіна. Тепер це плазування не є наслідком панічного страху за своє існування, а — доказом отого широго чи не широго вірогідності, яке колись валило на коліна перед царським портретом особистого Шевченкового ворога Асочесного, може й польського роду російського літератора.

Щоб визначити місце і вагу советсько-української літератури на, скажемо, міжнародних терезах, порівняємо ось такі два факти: Російські письменники Сінявський і Данієль — останній жидівського походження — за свої друковані закордонно гостро антисовєтські повісті були покарані засланням. Такого вироку московські суди може б і не винесли і може навіть "відкритого" судового процесу проти них не починали б, якби політичні метеорологи в Москві своєчасно передбачили, яку бурю викличе ця справа на Заході.

Тим часом понад 60 молодих українських науковців і незнаті кількох молодих поетів покарано тюремним у в'язанні і засланням лише за те, що вимагали, щоб статті усталеної сталінської конституції — а вона формально зобов'язує в СССР і нині! — не залишалися на папері мертвими буквами, а реалізувалися в щоденному житті. Шлюся їм, звичайно, про ті статті конституції, в яких мова про національні права так званих союзних республік.

На цей масовий самосуд над українськими культурними дітями реакція на Заході, не зважаючи на всі зусилля нашої еміграції, була мінімальна. А який розголос мала на Заході справа українських літературних критиків Світличного, Перепелиці, Діуби, що відважилися виступити з оковим соціалізмом? Майже ніякої. Причини? — Українофобство законаних у велику, імперську білу чи червону Росію імперіалістичних лібералів, які тримають у своїх руках пре-

не показують того, що було на широким просторах Східної Європи. Маючи за своїх менторів німецьких істориків, американські історики не витворили історичної школи для вивчення історії Східної Європи. В XIX ст. вони бивали історію Східної Європи з творів французів: А. П. Рамбо чи А. Лерой-Боліс, або німців: Теодора Шімана, Карла Штедіна, Отто Гетциша. Суцільне русофілство, що пронизує німецьку історіографію від Л. К. Гетца до Отто Гетциша до сучасного Гюнтера Штеклі (учня Ганса Коха), мусило мати і мас великий вплив на американських істориків. (А де ж ті німці, що "дурдмалі" Україну? — прим. складача).

У XX столітті з'являється новий вплив: російський історик, головних тих, що їх праці перекладено на англійську мову: В. О. Ключевський, А. А. Корнілов, П. Н. Мілюков, М. Н. Покровський, С. Ф. Платонов, а також пра-

ці Нідерле й Шафарика. Значний вплив на американську історію в цей час посідав польський історик Казимир Валішевський, який проживав у Парижі і видав чимало творів з тематикою історії Росії французькою мовою. Чимало його праць перекладено на англійську мову.

У цей час англосаксонська історіографія не зуміла бачити за себе істориків Східної Європи великого масштабу. Бритієць Роберт Н. Бейн, що був бібліотекарем Бритійського музею, видав чимало праць, що й досі заповнюють американські бібліотеки, але він не був фаховим істориком, тільки літвістом. У ЗДА найбільший авторитет збудував собі історик Р. Г. Лорд, д-б. III. Кертіс, Р. П. Кернер, С. Г. Кросс. Це професорові Гарвардського університету Лордів, який був дорадником през. Вільсона на міжнародній конференції у Версалі, українці завдячують провал

В. Давиденко

ЛІТЕРАТУРНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

(1)

Говорячи про літературні процеси в Україні, ми часто свідомо нехтуємо той прикрий факт, що плівають вони, ті процеси, тогочасні, постійно регульовані і докраю обмежуваним струмочком в одному всесвітньому потоці з основною, домінуючою в ньому російською течією. При цьому треба мати на увазі не лише єдиний диспозиційний центр, що керує всім життям у Советському Союзі, а й єдину зацелювану малку всім культурним дітям національних республік свідомість і світогляд, які знаходять свій вираз хоч би й у тому плазуванні перед Москвою, що його виявляли однакові і народжені у Галичині український поет Павличко і народжений на Кавказі кавказький письменник, що навіть закінчав свого часу всіх письменників "націоналіст" переходили на російську мову. Однак, їх і їхні колеги плазування мас вже тепер інший характер і причини, як виявляли вони його в часех культури особі Сталіна. Тепер це плазування не є наслідком панічного страху за своє існування, а — доказом отого широго чи не широго вірогідності, яке колись валило на коліна перед царським портретом особистого Шевченкового ворога Асочесного, може й польського роду російського літератора.

Щоб визначити місце і вагу советсько-української літератури на, скажемо, міжнародних терезах, порівняємо ось такі два факти: Російські письменники Сінявський і Данієль — останній жидівського походження — за свої друковані закордонно гостро антисовєтські повісті були покарані засланням. Такого вироку московські суди може б і не винесли і може навіть "відкритого" судового процесу проти них не починали б, якби політичні метеорологи в Москві своєчасно передбачили, яку бурю викличе ця справа на Заході.

Тим часом понад 60 молодих українських науковців і незнаті кількох молодих поетів покарано тюремним у в'язанні і засланням лише за те, що вимагали, щоб статті усталеної сталінської конституції — а вона формально зобов'язує в СССР і нині! — не залишалися на папері мертвими буквами, а реалізувалися в щоденному житті. Шлюся їм, звичайно, про ті статті конституції, в яких мова про національні права так званих союзних республік.

На цей масовий самосуд над українськими культурними дітями реакція на Заході, не зважаючи на всі зусилля нашої еміграції, була мінімальна. А який розголос мала на Заході справа українських літературних критиків Світличного, Перепелиці, Діуби, що відважилися виступити з оковим соціалізмом? Майже ніякої. Причини? — Українофобство законаних у велику, імперську білу чи червону Росію імперіалістичних лібералів, які тримають у своїх руках пре-

своїх дипломатичних змагань на цій конференції. Настанову цих авторитетів до української справи може найкраще виразити інший професор Гарварду, С. Г. Кросс, який сказав, що "українське такий же, як і російський, і величезне, народжений у тіні Кремля".

Після першої світової війни з'явився в ЗДА група емігрантів-росіян, які, з бігом часу, потрапили здобути в англо-американській історіографії Східної Європи передове місце. Немає де правди діти, але такі найцінніші праці з історії Росії та Східної Європи походять з-під пера цих істориків російського походження. Це, головню, наші земляки, кияни: Ю. Вернадський, М. Флоринський, А. Мазур, І. Спектор, Д. Мірський. Серію блискучих творів з ділянки історії започаткував ще 1921 року М. І. Ростовцев ("Греки та іранці в Південній Росії"), яка, поруч подібної

праці Еліаса Г. Міннеса ("Скити й греки: огляд старовинної історії й археології на північному узбережжі Чорного моря - Кембридж, 1913), є найціннішим вкладом для висвітлення старовинної історії України. Серед молодих істориків російського походження вирізняється тепер Н. В. Рязановський (нар. 1923), який у своїх творах кидас виклик норманській теорії походження Русів, що є своєрідною англо-американською "табу" американських істориків. Великий вклад в історіографію Росії та Східної Європи внесли ще польські історики, Р. Пашкевич та О. Галецькі й може ще чех Ф. Дворнік. Праці цих істориків східноєвропейського походження цінні тим, що вони знають чудово джерела, а значить західноєвропейської та східноєвропейської мови, можуть постійно слідувати за найновішою літературою предмету. На жаль, про вклад українських

Михайло Васильчук

ЧИСЛО УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЦІВ В АРГЕНТИНІ

(3)

Перші українські емігранти приїхали до Аргентини з Австро-Угорщини в 1897 році. Пізніше українські емігранти поїхали з Росії, Польщі, Чехо-Словаччини, Румунії, деяких західноєвропейських країн. Ці останні, як такі, які приїхали з Румунії, були, мабуть, дуже нечисленні, бо у списках емігрантів вони навіть не фігурують.

Згідно з даними іміграційного уряду (1-ша таблиця), до 1947 року приїхало до Аргентини з Польщі та Чехо-Словаччини 10.750 осіб. Беручи під увагу, що в Польщі чи Чехо-Словаччині не існувало якихось спеціальних перешкод чи дискримінації емігрантів за їх національну приналежність, можемо припускати, що найменша кількість українців між чеськими і польськими громадянами - емігрантами - дорівнювала пропорційно кількості нашого населення в тих державах. Це значить, коли в Польщі на 34.500.000 населення було 20%, а в Чехо-Словаччині на 14.000.000 5% українців, то в загальному з цих двох держав могло приїхати щонайменше 32.250 осіб української національності. Однак, коли взяти під увагу, що, замість перешкод, існували певні обставини, які спонукували наших людей покидати рідні землі в багатому числі ніж інших національностей (за виїмком жителів у Польщі), то на підставі цього спостереження можна усталити максимальну квоту для українців, наприклад, подвійну супроти мінімальної. Це дало б нам другу альтернативу "максимальну" — 64.500 осіб.

Дещо інший підхід треба застосувати до еміграції з Росії, яка походила переважно з часу перед першою світовою війною, і т. зв. повосної еміграції 1920-22 рр. Довсюди еміграція була головною політичною й расовою (жиди) характеру. Українці між ними були відносно мало. Економічна українська еміграція була майже в цілості спрямована на колонізацію Сибіру (Сірий та Зелений Клин), і поза межі імперії виїздила тільки незначна частина. В основному українці з російською державою приналежністю належали до т. зв. "повосної еміграції", яка прибула сюди після розвалу царської імперії. Тому, хоч число українців у царській Росії становило приблизно 18% загалу населення, ми для нашого обчислення беремо як основу 5%, тобто дещо менше, ніж 1/3 відсоткової стопи. Отже, в числах кількість ук-

раїнців до російської еміграції приїхали до Аргентини в 1897 році становила б щонайменше 5.700 і щонайбільше 11.400 осіб.

Немає даних, на підставі яких можна було б обчислити кількість українців, що виїхали з Австро-Угорщини і з Румунії. Все таки на підставі деяких наших джерел можемо припускати, що українців із цієї державою приналежністю, оскільки в Аргентині від 6.000 до 12.000.

Після другої світової війни, в рр. 1947/50, прибуло до Аргентини коло 10.500 польських громадян, між якими могло бути яких 3.000-3.500 українців, а решта жиди, білоруси, ну і поляки. Однак, до нашого обчислення емігрантів цього періоду ми не брали під увагу. Уважимо, що цей приплив був з надійного, загальної вийздом наших поселенців головню до ЗДА і навіть до СССР.

Реасумуючи, до Аргентини могло-приїхати протягом 50 років (від 1897 до 1947 рр) щонайменше 43.950, а щонайбільше 87.900 осіб.

Вертаючись до вікової побудови загальної кількості населення і прийнявши за "базову вікову групу" тих, які мають 50 і більше років, бачимо, що вона становить 14,5% всього населення. Коли ми цей відсоток застосуємо до чужинської групи, то побачимо, що за 50 років число її, разом з природним приростом населення, повинно бути 7.850.000 осіб, що в 3 рази більше від записаної при в'їзді числа чужинців - емігрантів. Застосувавши це відношення до числа українців, які поселилися в Аргентині, матимемо на 1947 рік щонайменше 132.000, а щонайменше 264.000 осіб.

Від 1947 року до сьогоднішнього часу українських поселенців, разом з природним приростом населення (який в Аргентині виносить 1,5% у річному відношенні), повинно б бути щонайменше 152 тисяч, а щонайбільше 304 тисяч осіб.

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Продовження буде

Лев Шанковський

АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКА ІСТОРІОГРАФІЯ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І НАШІ ЗАВДАННЯ

(5)

Під сучасну пору в ЗДА видається 160 історичних журналів, в Канаді — 27, але для історіографії Росії та Східної Європи журналу немає. Центральні історичні журнали: "Ді Американ Гісторік Рев'ю" і "Ді Джорнел ов Модерн Гісторі" приносять дуже рідко статті й рецензії на тему історії Росії чи Східної Європи. Це саме можна сказати про журнал медієвістів "Спекуляція". Невдамо ми переглядали 16 річників горторського журналу "Ді Медієвал Студі" і не знайшли жадної статті на тему медієвальної "Росії". Квартальник "Ді Славік Рев'ю" служить в одній мірі історикам і мов-

никам. Ще якоюсь мірою проблематиці історії Росії служить "Ді Рашен Рев'ю", але це емігрантський журнал, як, наприклад, "Ді Балтік Рев'ю" чи "Ді Армінік Рев'ю".

Таким чином існує певна недорозвиненість науково-дослідного вивчення історії Росії й Східної Європи в ЗДА й Канаді, і її причинами може бути брак традицій у цій ділянці. До речі, американська історична наука — молода, вона народилася лише в XIX ст. Її менторами були, безпеліційно, німецькі історики, а найважливіші американські історики XIX ст. Торрей, Спаркс, Лінаковій мірі історикам і мов-

Баргесс та інші кінчали свої студії в Німеччині й перебували під пережоним впливом німецької об'єктивістичної історичної школи Леопольда фон Ранке (1795-1886). В похвалу американським історикам слід сказати, що вчення фон Ранке вони старалися розвинути, а то й створити власну американську історичну школу. Ось маленький приклад. За вченням Ранке, встановлення істини — головне завдання історика. До цього встановлення він підходить точним і об'єктивним з'ясуванням, як це було в минулому (wie es war). Американські історики визнавали таке формулювання завдань історика недостатнім, бо, мовляв, Ранке ніколи не подав дефініції, що було. У з'ясуванні цього "що" (es) було, а не було, полагав головне завдання історика. Навели ми цей приклад, до того, щоб показати, як сучасні американські історики Росії відігнали від учених своїх "батьків"; вони ніяк

не показують того, що було на широким просторах Східної Європи.

Маючи за своїх менторів німецьких істориків, американські історики не витворили історичної школи для вивчення історії Східної Європи. В XIX ст. вони бивали історію Східної Європи з творів французів: А. П. Рамбо чи А. Лерой-Боліс, або німців: Теодора Шімана, Карла Штедіна, Отто Гетциша. Суцільне русофілство, що пронизує німецьку історіографію від Л. К. Гетца до Отто Гетциша до сучасного Гюнтера Штеклі (учня Ганса Коха), мусило мати і мас великий вплив на американських істориків. (А де ж ті німці, що "дурдмалі" Україну? — прим. складача).

У XX столітті з'являється новий вплив: російський історик, головних тих, що їх праці перекладено на англійську мову: В. О. Ключевський, А. А. Корнілов, П. Н. Мілюков, М. Н. Покровський, С. Ф. Платонов, а також пра-

ці Нідерле й Шафарика. Значний вплив на американську історію в цей час посідав польський історик Казимир Валішевський, який проживав у Парижі і видав чимало творів з тематикою історії Росії французькою мовою. Чимало його праць перекладено на англійську мову.

У цей час англосаксонська історіографія не зуміла бачити за себе істориків Східної Європи великого масштабу. Бритієць Роберт Н. Бейн, що був бібліотекарем Бритійського музею, видав чимало праць, що й досі заповнюють американські бібліотеки, але він не був фаховим істориком, тільки літвістом. У ЗДА найбільший авторитет збудував собі історик Р. Г. Лорд, д-б. III. Кертіс, Р. П. Кернер, С. Г. Кросс. Це професорові Гарвардського університету Лордів, який був дорадником през. Вільсона на міжнародній конференції у Версалі, українці завдячують провал

своїх дипломатичних змагань на цій конференції. Настанову цих авторитетів до української справи може найкраще виразити інший професор Гарварду, С. Г. Кросс, який сказав, що "українське такий же, як і російський, і величезне, народжений у тіні Кремля".

Після першої світової війни з'явився в ЗДА група емігрантів-росіян, які, з бігом часу, потрапили здобути в англо-американській історіографії Східної Європи передове місце. Немає де правди діти, але такі найцінніші праці з історії Росії та Східної Європи походять з-під пера цих істориків російського походження. Це, головню, наші земляки, кияни: Ю. Вернадський, М. Флоринський, А. Мазур, І. Спектор, Д. Мірський. Серію блискучих творів з ділянки історії започаткував ще 1921 року М. І. Ростовцев ("Греки та іранці в Південній Росії"), яка, поруч подібної

праці Еліаса Г. Міннеса ("Скити й греки: огляд старовинної історії й археології на північному узбережжі Чорного моря - Кембридж, 1913), є найціннішим вкладом для висвітлення старовинної історії України. Серед молодих істориків російського походження вирізняється тепер Н. В. Рязановський (нар. 1923), який у своїх творах кидас виклик норманській теорії походження Русів, що є своєрідною англо-американською "табу" американських істориків. Великий вклад в історіографію Росії та Східної Європи внесли ще польські історики, Р. Пашкевич та О. Галецькі й може ще чех Ф. Дворнік. Праці цих істориків східноєвропейського походження цінні тим, що вони знають чудово джерела, а значить західноєвропейської та східноєвропейської мови, можуть постійно слідувати за найновішою літературою предмету. На жаль, про вклад українських

істориків в англо-американську історіографію Східної Європи поки що говорити не приходиться.

Серед ширшої української громади поширилося переконання, що власне цим історикам російського чи малоросійського походження, які, під сучасну пору надають тон в англо-американській історіографії Східної Європи, ми завдячуємо якусь кількість й об'єктивність у тлумаченні історичних процесів, що мали місце в Східній Європі, та сполучили їх в "общему котелку". Це переконання вірне тільки тоді, коли йдеться про "общий котелок", бо поза ним праці Ю. Вернадського, М.

КОНВЕНЦІЯ ПРО НАРОДОВБИВСТВО

(Продовження зі стор. 2-01)

вплив на практичне застосування постанов конвенції та на реакцію вільного світу на цілий ряд народобивчих дій комуністичних держав. Дії союзу армії під час мадярської революції дали клясичний приклад народобивства, що його жертвою впади десятки тисяч мадярських патріотів на вулицях Будапешту та в підвалах тюрем, але держави вільного світу нерішучо домагалися в ООН, щоб СССР вивів свої війська з Мадярищини. Не вдалося ні разу слово "народобивство" під адресою Москви і не поставлено внеску потягнути до карної відповідальності московських народобивців. Це могли зробити тільки ЗДА, спираючись на свою мілітарну могутність як провідник вільного світу. Очевидно, що поставлення

ній формі має великі недоліки. Найважливішим з них є постановою, що суд за народобивство має відбуватися на території країни, де докатоно злочин. Це означає, що суд над причинниками народобивства — голоду в Україні у 1932-1933 р. мав би відбуватися в Москві або Києві і вести його мали б судді, призначені комуністичною владою. Очевидно, такий суд ніколи не покарав би винуватців. Що більше, Москва докладала б усіх зусиль, щоб доказати, що такого, наперед запланованого голоду взагалі в Україні ніколи не було. Нічого дивного, що московські народобивці, добившись такої постанови, ратифікували конвенцію і наклали це зробити своїм сателітам. Однак, є ще далі постанови, які можуть до певної міри зневалізувати цей недолік. Поперше: цю точку конвенції можна і належить змінити, і то звичайною більшістю в ООН. Подруге: кожна договірна сторона може зажадати від ООН, щоб вони припинили народобивчі дії, якщо вони донебуди мали місце. Потретє: всі спірні справи, а головним чином винні якоїсь держави, чи є допускати, щоб вона сама судила себе за свої провини, має вирішувати Міжнародний Суд Справедливості. Також не можна мати ілюзій, що це підє легко, і без спротиву, але вже через самий моральний осуд можна деколи більше осангути, як через формальний судовий вирок. Нахобіст, московських комуністів дійшло до того, що їхній представник в ООН в січні 1964 р. заявив, що ЗДДА є дволичні. Вони поважаються за охорону етнічних, расових і релігійних меншин, а самі допер не ратифікували конвенції про геносид. Належить ще згадати, що на початку цього року поклано до життя особу підкомісії при сенатській Комісії закордонних справ для розгляду конвенції про примусову працю, про невільництво, про людські права та про політичні права жінок. Ці конвенції також пролежати довгі роки в сенатській комісії. Їх ратифікували десятки держав, водночас уже стали міжнародним правом і може незадовго дійдуться ратифікації в Сенаті ЗДА.

Лос Анджелес, Каліфорнія БАЛЬ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Зліва: Анет Грицько, Тед Йорк, Ірина Козак, Богдан Стойко, Леся Полотинська, Юрій Солук, Марієтка Ганкевич і Адам Ліпський.

4-го лютого б.р., в чудовій приміщенні Північного Голлівуду відбувся третій Баль інженерів, на якому можна було стрітисся зі знайомими не тільки з Південної Каліфорнії, але й Північної а навіть з Арізони. Не дивно, що квитки були розпродані місяць наперед. Замітний Баль був тим, що перший раз в Лос Анджелесі представлено дебютанток. Управу вложила багато труду, щоб зорганізувати молоді, але труд увінчався успіхом і ця подія лишилася милом спомином у всіх. Голова Т-ва п. В. Сіак перед Бенкетом привітав присутніх і передав керівництво Балю імпрезовому референсові і головному організаторові п. Л. Осадці, який місяцями укладав пляни, і тому успіх був запевнений. Після бенкету п. Л. Осадка привітав від Т-ва дебютанток і представив всім добре відому з громадської праці, а головним з праці над молоддю п. І. Сіак. Пані І. Сіак зворушливо

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність моя Дорога ДРУЖИНА

бл. п. ЄВГЕНІЯ БОДНАР з дому СІЦКО

Замкнула свої змучені очі в один день після для її уродження, 31 грудня 1906 року, по тяжкій і довготривалій хворобі, проживши 70 років свого трудячого життя. Свої дитячі й молоді роки пережила в домі своїх Дідусів о. М. Комарницького, пароху Горушка і Марії, які вли в душу свої великі любові Бога і любові свого українського народу. І тим ціннішими дорожила моя Дружина ціле своє життя. А доросла її життя не була перелана кривими. Від самого початку прийшлося нам пережити тяжкі часи. Діхотилася вона від 1914 року. Та це більше переслідування нас ворогами нашого українського народу. Безсвітний арешти, тюрми і інші шкани. А вже найбільше терпіла бл. п. моя Дружина за часів большевицької Ірації, як учителька — жінка співачка. І в той час зазнавала. Дікувати не було змоги. Своєю недугу привезла до Канади, та мимом всім старань адонов'я її не удалось привернути. Відійшла у Вічність дорога моя Дружина, залишаючи неустойчий біль у мене та всієї родини, для якої була одним Серцем.

В моєму горю, багато Приятелів та Знайомих відчували свій власний біль, молитвами і численними сердечними листами потішали мене. Хоча не згасли мій біль, однак вносили розраду, що шире серце і праця моєї Дружини на народній ниві не згасла забуто людським, що її знали. Сьогодні я складаю Вам широкещире подяку. Світл. о. Монахер. М. БОХНЕВИЧЕВИ, парох, з Дитропету, за очолення похорону, за похор. Сл. Богу та жертвоувані Нам Сл. Богу відправленні в Дитропеті. Впр. о. Деканові Ю. ГІБРУСЕВИЧЕВИ, парох, з Віндзору, що так щиро займався похороном, за відправлення всіх Панахид, за зворушливу промову на Панахиді та жертвоувані Нам Сл. Богу. Впр. о. Радн. Ів. ПРОКОПОВИЧЕВИ, парох, з Дитропету, за зворушливу промову та участь в похор. Сл. Богу. Впр. о. А. ЗАУЗЕЛЕВИ, парох, гр.-кат. словацької Церкви у Віндзорі, за урочисті Найсвятіший Тайн бл. п. Дружини, часті відвідування її в шпиталі, за участь в похоронній Сл. Божій та в Панахиді та жертвоувані Сл. Божі. Впр. о. Радн. П. ЧАВСЕВИ, з Дитропету за участь в похоронній Сл. Божій, Панахиді та жертвоувані Сл. Божі. Впр. о. Радн. А. ТРЕШНЕВСЬКОМУ за участь в похоронній Сл. Божій та Панахиді. Впр. о. Е. БОБОВНИКОВИ, парохів з Чедам, за участь в похор. Сл. Божій та за Сл. Божі. Впр. о. Я. ЛЕВИЦЬКОМУ, парохів зі Сарні, за участь в похор. Сл. Божій та Панахиді і за жертвоувані Сл. Божі. Впр. о. Е. ГРЕМІ за участь в похор. Сл. Божій та відвідування в шпиталі. Сердечно дякую і ТИМ ОТИМ з далеких сторін, що не могли взяти участь в похороні та прислали листи зі співчуттями і жертвоувані Сл. Божі Світл. о. Мітратові Вас. ЛАБІ з Едмонтону, Впр. о. Радн. Гр. МУЗИЧІ з Америки, о. Радн. З. НАРОЖНЯКОВІ з Франції, Впр. о. Радн. В. СОЛОВІСІВ, парох, з Балтимору. Складю сердечну подяку Шанованим Докторам В. ДЗЮБАНОВСЬКОМУ та Ар. ДЖАНСОНОВІ за дякування мого бл. п. Дружини до останньої хвили її життя. Щира подяка п. майстрів В. ЛІТИНСЬКОМУ, диригентові церковного хору за спів в похоронних відправках, як ріднож п. М. ПЕТИКОВІ, що прийняв зі Сарні, щоб взяти участь в похороні та своїм гарним голосом допомогти співати. Дуже дякую Парохіям станції в Америкенбургу, прилученої до парохії Віндзор, за жертвоування особної Панахиди, на яку громадою явилися. Дякую ВП. Паням з кат. організації ЛУЖІ, за урочисті прийняття після похорону, а ВП. Паням з Америкенбургу, що причинилися ріднож до прийняття. Дякую всім Громадянам за численні жертвоування на Сл. Божі. Дякую Відділові УНО і всім братнім організаціям, що жертвоували Сл. Богу і зложили замість квітів на могилу 20 дол. на фонд Тараса Шевченка. Щиро дякую всім Тим, що зложили квіти на домовину моєї Дорогої Дружини та Тим, що замість квітів на могилу вислали жертви на національній цілі, немаче відчували, що моя Дорога Дружина все виснажила в ті цілі жертви зі своєї вбогої старечої пенсії. Рівнож складю подяку зарядові шпиталю Готель Дю, та терезам, що ввесь час доклали старань до ратування, та дуже щиро підкувалися Нею до останньої хвили її життя. Дякую і зарядові похоронного заведення Андерсона за його заірече перенесення похорону, за який співчуття і розуміння в тій тяжкій для мене хвилині. Накінце дякую моїм Дітям і Внукам, що залишили працю і обов'язки на шість тижнів, щоб бути присутніми при Найдорожчій Мамі і Бабі, при котрій пересиджува-ли динни і ночами, щоб зловити момент, коли на хвилину отворила очі, пошалавала всіх і усміхалася. Нехай Всевишній благословить Усіх своїми Ласками за ті жертви і милосердні серця, про що прошу Бога при кожній Службі Божій.

о. ЮРІЙ БОДНАР

Вінніпег, Канада

ПРИЛЮДНА ШЕВЧЕНКІВСКА СЕСІЯ УВАН

12-го березня у приміщенні УНДОМ у Вінніпегі відбулася дев'ятнадцята прилюдна Шевченківська Сесія УВАН в Канаді. В програмі сесії, що нею проводив президент УВАН проф. Яр. Рудницький, було: вручення Срібної Шевченківської Медалі за письменницьку творчість з приводу 80-річчя д-рові М. І. Мандриці. Це вдруге, — говорив президент, — Українська Наукова Рада наділила Шевченківським і становичим стилістичним функції, а саме, з увагу Срібну Медалю визначеному українському письменникові, літєратурознавцеві та заслуженому громадському діячеві; першу одержав кілька років тому письменник Улас Сичук. З уваги на недугу Медалю віділено д-р Мандриці "Ін абсенція". З доручення д-р Мандриці її відібрала професор К. Антонович і в його імені склала подяку Науковій Раді. Після цього президент УВАН представив нових членів УВАН у Канаді: д-р Н. Любіньську, д-р І. Геруса — Тарнавецьку, проф. Яр. Розумного й проф. М. Тарнавецького. В імені новоназначених членів УВАН інаугураційну доповідь виголосила д-р Іраїда Герус-Тарнавецька. В доповіді п. н. "Із нових студій над поетичною творчістю Тараса Шевченка" прелегентка торкнулася малоопрацьованої в науці ділянки поетичного назовництва й розглянула ги на зміст творів й з погля-

ду на поетичну форму творів. Доповідь, як зазначила доповідачка, була частиною більшої студії про "Літературне назовництво", над якою вона тепер працює. Наприкінці вона намітила далші проблеми в ділянці літературного н азовництва, зокрема коли йде про Шевченкові прозові, драматичні та інші твори. Ця Шевченківська Сесія УВАН стояла на високому культурному рівні й притягнула значне число публіки. А. Б.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
Наукове Засідання
Літературознавчої та Мовознавчої Секції
Доповідь проф. ІГОРЯ ГУБАРЖЕВСЬКОГО:
"Методологічні засади українського загальнонаукового словника Інституту Української Наукової Мови"
Засідання відбувається в суботу, 25-го березня 1967 року о 6-й год. веч. в приміщенні Академії:
206 West 100-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Товариство Інженерів та Лікарське Товариство
Відділи — Бофало, Н. Й.
— влаштувають —
дня 6-го травня 1967 року
ВЕСНЯНИЙ БАЛЬ
в залі
Memorial Auditorium
Main and Terrace, Buffalo, N.Y.
Стрий вечірній. Вступ за запрошеннями.
Резервування столиків та додаткові запрошення у Пані ДАДІ ТОПОЛЬНИЦЬКОЇ
238 Briarhurst Rd. Williamsville, N.Y. 14221

В суботу, 25-го березня 1967 р.
о год. 6:30 веч.
в "ДОМІ МОЛОДІ", 120 Дулот вул. Схід
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружної Ради Відділів УНС в Монтреалі
а саме:
431, 434, 448, 465, 471, 473, 474, 491, 492 і 497
На порядку нарад:
1. Звіт членів управи і контрольного Комітє.
2. Вибір керівників і контрольних органів.
3. Організація плану праці на бижучий рік.
Учасність в Загальних Зборах делегатів на 26-ту Конвенцію і не менше двох представників з кожного Відділу **ОБОВ'ЯЗКОВА**.
За Окружну Раду:
Дмитро ПОПАДИНЕЦЬ голова Віра ГОМОНЬКО секретар

В НЬО ЙОРКУ! В НАСТУПНІ ДНІ (аж до відлику) ВІД ГОД. 12-ОЇ ВПОЛУДНЕ
CINEMA VILLAGE, 12-та вул. і 5-та Евемо
Тел.: WA 4-3363
Надзвичайний український кольоровий фільм з англіськими написами
ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ
Продукції Студії Довженка за М. Коцюбинським
Додаток:
Українські Танцюристи
в КОЛЬОРАХ

Ділимось сумною вісткою з Товарицями і Громадянами, що в нещод. 19-го березня 1967 р. в П'їтсбургу, Па., відійшов у Вічність по тяжкій і довгій недугі
бл. п. ЯРОСЛАВ КУБІН
на 62-му році життя.
ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ТОВАРИШІ З ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ГІМНАЗИ
Замість квітів на могилу
бл. п. МИХАЙЛИНИ з МАРТЮКІВ БУКАЧЕВСЬКОЇ
складаємо 25 доларів на Плястовий Дім у Філадельфії.
Богенія та д-р Роман ДИДІ
Замість квітів на могилу
бл. п. О. СТАВНИЧОЇ
зложили на цілі НТШ, Осередок Сарсель: ПП. І. В. Янів \$5.00; Я. М. Хархалє \$10.00; П. П. Хархалє \$5.00.
Замість квітів на могилу
бл. п. Ю. МУСІЯ
зложили: ПП. М. Р. Горда \$20.00; Братство Дивізійників \$15.00; О. Е. Борис \$10.00; М. В. Одиороги \$5.00; М. В. Комісарі \$5.00; Е. Масінаш \$5.00; П. Ячик \$10.00; Д. Я. Онисичуки \$5.00; С. Рощко \$10.00; Н. Р. Тарнавецькі \$10.00; О. Л. Логініс \$20.00; Г. І. Костюки, Трентон \$10.00; С. Курчаба \$2.00; М. Е. Івашки \$10.00; О. Я. Хоростілі \$10.00; Я. В. Вергановські \$10.00; В. Р. Плавучаки \$10.00.

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки
повідомляє, що
З'їзд ДЕЛЕГАТІВ УЛТПА (12-ті ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ)
— відбудеться —
в днях 27-го і 28-го травня 1967 р. ("Memorial Weekend") на **СОЮЗІВЦІ в Кергонксон, Н. Й.**
Ресстрація учасників З'їзду розпочнеться вже в п'ятницю, 26-го травня вечером. Кімнати проситися замовляти безпосередньо в Адміністрації Союзівців:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE KERNONKSON, N.Y. 12446. Tel.: (914) 626-5641
За Головну Управу УЛТПА:
Д-р Богдан ОЛЕСНИЦЬКИЙ, голова Д-р Тарас ШЕГЕДИН, секретар

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ "ЛІКАРСЬКОГО ВІСНИКА"
з жалем повідомляють Українське Громадянство, що дня 14-го березня 1967 р. помер у Шикаго на 82-му році життя
др. МИРОСЛАВ СІМІНОВИЧ
один із основоположників Українського Лікарського Товариства в Америці, б. голова Відділу Лінійної і почесний Член того Відділу, почесний голова Раді Гетьманського Руху, основник-фундатор і почесний президент Українського Національного Музею в Шикаго, голова Українського Національного Світової Вистави в Шикаго 1933 р., голова Конференції УККА 1949 р., почесний голова Ліги Американив Українського Находження в Шикаго.
ПОХОРОН відбудеться в суботу, 18-го березня 1967 р. на цвинтарі св. о. Миколая.
Українські Лікари у глибокому смутку схилиють голови перед Світлою Пам'яттю великого Лікаря-Громадянина та провідного піонера українського громадського життя в ЗДА, а Достойний Родич Покійного засилають висловити щироє співчуття.

Проща

HELP WANTED MALE

TOOLMAKERS MACHINISTS MASTER MACHINISTS
Jobbing shop. New York wages. Hospital, major benefits, vacation, holidays. Top mechanics only. Lots of overtime.
Port-Ben-Tool Mfg. Co.
Box 104
Wawarsing, N.Y.
(914) 647-5380
2 miles from "Soyuzivka".

МОДЕРНА НАГОДА ЗАРОВНИТИ БІЛЬШЕ ГРОШЕЙ

Якщо Ви маєте кваліфікації, бажання збільшити свій бізнес і Ваше бажання отримати найкращу зарплату і послуги в галузі життєвого забезпечення, як також зарплати комісії, то головний загальний агент, Ви можете бути назначені загальним агентом однієї з найкращих розвиваючих американської компанії життєвого і здорового забезпечення. Ваша здібність, це найкраща рекомендація.
Life Insurance (Term & Ordinary). Pension (Annuities). (Group Life and Group Credit (Disability). Major Medical (Hospitalization).
Тел. або голюститесь до Edward S. Kaplan, Vice President

MODERN LIFE INSURANCE COMPANY

500 Grand Concourse
Bronx, N.Y. 10451 960-1475

КРАВЕЦЬ

Поправки і направики. Повний час — постійна праця. Всі бенефіти.
Major Cleaners
787 Kearny Ave. Kearny, N.J.
(201) 998-4106

OFFSET PRESSMEN

Початківці і з досвідом. \$80 — \$160. Досконала нагода.

GRAPHIC AGENCY

175 — 51th Avenue (23th St.)
Room 313 New York City

Потрібно досвідчених МУЖЧИН

до праці в магазині і помічників до загальної фабрики праці. Постійна праця, приємні умови праці, близько до дому.

Morton Springer & Co.

225 Bergen St. Harrison, N.J.
(201) 484-5607

MILLING MACHINE OPERATOR

DAY SHIFT — must have Milling Machine Shop Experience. Liberal Company Benefits. High Hourly Pay. Apply in person.

New Era MFG. Co.

33 Central Avenue
Hawthorne, N.J. 427-7000
An equal opportunity employer.

ОБСЛУГА РЕСТОРАНУ

(10) хлопців до помічників, (15) кельнерів, (10) осіб до ресторанних воззків, — пекти печиво, — до приладу до вання салат. Тільки з досвідом. Мусять бути місцевими. Негайна праця.

Wolfe's Restaurant

2610 Central Pk. Avenue
(North of Kleins)
Yonkers, N.Y. 793-6700

ДО ІНСТАЛЮВАННЯ АВТОМАТИЧНИХ ТРАНСМІСІЙ

Повний час, або на кілька годин, досвід. Голюститесь особисто:
A & J Transmission Rebuilders
56 Cainesway, South River, N.J.

КОНТРОЛЕР (Ревізор)

Науковий ступінь, (College degree), потрібний шпитальний досвід, добра платня, корисні бенефіти, підміська околиця. Прислати подання до All Souls Hospital, c/o Personnel Director, Mary Brady, 95 Mt. Kemble Ave., Morristown, N.J. 07960. Зголюшуватись тел. на переслухання (201) 538-0900. Всі персональні дані — довірливо.

Проща

HELP WANTED FEMALE

НЯНЯ

Відповідальна, 51/2 днів, опіка над дівчиною 3 1/2, і хлопчиком 1 1/2 р. Легка праця. Спання на місці, власна кімн., лазня, тв. Машини, платня за згодою. Постійна праця для відповідної. Праця від 10-го квітня. Приемна, тепла атмосфера.
Тел. по 5 P.M. 516 627-7519

ШВАЧКИ

Поправки і направики. Повний час. Постійна праця. Всі бенефіти.
Major Cleaners
787 Kearny Ave. Kearny, N.J.
(201) 998-4106

BOOKKEEPER

2-3 yrs exp. Asst. office manager A/R A/P payroll congenial office varied duties.
SP 7-9450, N.Y.C.

Потрібні SPANNERS

і помічників
New York Handloom Embroidery Co.
493 Brook Avenue
Passaic, N.J. 777-8236

КОНФЕРЕНЦІЯ ГАБІЛІТАНТІВ УВУ В МЮНХЕНІ

Для розвитку, а навіть для існування УВУ найважливішим питанням є справа наукового достępu, і тому цій справі присвячено керівництво УВУ чимало уваги в останньому часі. Ініціатива вийшла від наших молодших науковців, які поки що ще не оформлені в УВУ як члени Професорського складу, але які були запрошені до викладів під час останнього літнього семестру. В зустрічі із професурою, а зокрема поставлені перед конкретними завданнями при навчанні студентів, вони мали змогу переконатися про велику можливість УВУ й належно оцінити його роль. Тому вони рішилися переїхати відповідальність за долю нашої єдиної у світі вільної вищої школи, а першим кроком на шляху мала б стати їх габілітація. Щоб притягти до співдії якнайширший круг колег, щоб навести повну підтримку керівних органів УВУ і щоб заактуалізувати питання нових форм дії УВУ перед ширшими колами нашого громадянства, ініціатори рішили скликати ширшу конференцію габілітантів і тому звернулися з відповідною пропозицією до Сенату УВУ, який доручив організації Конференції Делегатів УВУ у Франції з огляду на її центральне становище між Німеччиною, Англією, Голландією та Італією, а в яких країнах є низка можливих габілітантів.

Організатори зачали підготовку Конференції від проведення анкети між заінтересованими, у висліді якої стверджено, що у Європі є 24 потенційні габілітанти. Правда, не всі вони відгукнулися на квестіонар, але треба сказати, що почини анклав поважно заінтересовані, бо відповідей не дали лише 4 кандидати, а далі 2 позитивно оцінили ініціативу, але самі не мають змоги готуватися до габілітаційного поступовання.

У висліді підготовки скликало Конференцію габілітантів на 4-го лютого, і на Конференції з'явилось особисто десять кандидатів, а далі 8 зголюючи свою співдію, виправдовуючи свою присутність професійними завданнями. Конференція втілюється заінтересуванням Сенату УВУ. Крім Ректора УВУ, проф. д-ра В. Орелєцького, який Конференцію відкрив і який тепло привітав учасників, та Крім проф. д-ра В. Янева (директора Делегатури у Франції), який конференцію зорганізував та який керував її нарадами, що тривали весь день, були ще представники обидвох Деканатів: проф. д-р Н. Полонська-Василєнко, декан Філософічного Ф-ту УВУ, та проф. д-р З. Соколюк, проф. декан правничо-економічного ф-ту. Крім них був ще доц. інж. Д. Целєвський, як голова Т-ва Сприяння Українській Науці та голова відділу КоДУСу у Німеччині.

Намічену програму вичерпано повністю. Після основної доповіді проф. Янева про завдання габілітантів на тлі ролі УВУ та про можливість їх співпраці із УВУ і після вичерпаної та ділової дискусії, самі габілітанти дали автохарактеристики своїх праць, з наголошенням, яку бажали б вони мати габілітаційну

тему. Звичайно, вони мали змогу обміркувати з присутніми представниками Деканатів також формальний бік габілітаційного поступовання. Згодом вирішили вони докласти до життя постійну, "Комісію габілітантів УВУ", яка репрезентувала б їх перед Сенатом. Комісія мав би очолити визначений Сенатом член професорського апарату, (присутні пропонували це завдання повірити проф. Яневу), а в її склад мали б увійти два вибрані Конференцією габілітанти. Присутні одногласно вибрали обидвох дотеперішніх членів Підготовчої Комісії — д-ра Івана Жегуца з Мюнхена та д-ра Кирила Митровича із Парижу. Засідання Сенату УВУ 6-го лютого пішло назустріч всім висловленим побажанням, затвердив вибір членів Комісії та визначило запропонованого голову. Таким способом створено базу для дальшої дії.

Рішено поширити листу можливих габілітантів, поповнюючи її кандидатами з терену ЗДА, і з тою метою рішено насамперед навести тісний контакт із Асоціацією українських професорів Високих Шкіл у ЗДА і просити Сенат УВУ, щоб скріпив контакти із членами професорського складу, які перебувають за океаном. Присвячено пильну увагу питанням добування фондів на стипендії для габілітантів, які дозволили б їм повністю присвятити студіям або настільки звільнитися від своїх професійних обов'язків, щоб могли працювати над габілітаційною тезою. Сенат УВУ та Керівництво Т-ва Сприяння Українській Науці, які і провідні кола КоДУСу обіцяли підтримати почин, але попередньо своє слово мусить сказати також і суспільність, якщо вона справді прикладає належну увагу до існування УВУ. В тому напрямі ініціатива повинна вийти насамперед від наших наукових установ та корпорацій на терені ЗДА й Канади.

Присутні габілітанти рішили включитись активно у ту роботу, яку УВУ актуально переводить, а конкретно: в деяких університетських осередках існують поважні гурти українських студентів, які самі знання української дисципліни є незадовільні, і саме для тих осередків було б бажано організувати українознавчі курси, зг. улаштувати один спільний ваканційний літній курс українознавства, на який прихилили б студенти з Мадриду, Лювену, Парижу, Лондону тощо. Саме в тих курсах повинні прийняти широкую участь габілітанти, але вони повинні також поповнити професорський склад при організації літнього семестру, — а саме у тих ділянках, до яких бракує викладачів з рядів діючих професорів УВУ.

На Конференції з'ясувалося також справу плянованої Наукової Конференції УВУ в липні 1967 р., щоб габілітанти включилися як прелегентні. Поручено питання постійної співпраці габілітантів у виданнях УВУ.

Таким чином Конференція, визначаючи шляхи співпраці двох наукових генерацій, активно спричинилася до актуалізації питання наукового достępu й намітила шляхи поповнення професорського складу УВУ, щоб наша "дальша матір" змогла закінчити своє 50-ліття існування у відмолодженому складі, який дозволив би УВУ розпочати нове п'ятидесятиліття праці із вірою, що зусилля попередників не пропадуть даремно, бо на їх зміну прийдуть гідні перемисники, які продовжать світлі традиції плекаючи вільної думки у важкий час української історії.

А. Б.

Українські виступи на ЕКСПО-67

Зарєстровані по день 3-го лютого, 1967

(Повідомлення Відділу КУК)

КВІТЕНЬ:

30 Танц. Група Марунчак, Монтреаль (місце: А і В, год. 3:00 і 6:30).

ТРАВЕНЬ:

14 Хор Прометей, СУМ-Торонто (місце: Е, год. 12:30 і 5:45).
20 "Танц. Група Доріжка (год. 12:30 і 5:45).
22 Хор Прометей, СУМ-Торонто (місце: Е, год. 1:30 і 5:30).

ЧЕРВЕНЬ:

11 "Танц. Група Оседа.
16 Хор ОДУМ, Монтреаль (год. 4:30).
17 Хор ОДУМ, Монтреаль (год. 11:00 і 3:00).
2 Хор св. Софії, Монтреаль (год. 6:30).

ЛИПЕНЬ:

8 "Група Калінка (год. 11:00 і 3:00).
9 "Група Калінка (год. 11:00 і 3:00).
9 Танц. Група Полтава, Монтреаль (місце: В, год. 1:30 і 5:30).
11 "Група Полтава (місце: В, год. 11:30 і 3:30).
12 "Група Полтава (місце: В, год. 11:30 і 3:30).
14 "Хор ім. Шевченка (місце: В, год. 1:30 і 5:30).
15 "Хор ім. Шевченка (місце: В, год. 1:30 і 5:30).
16 "Хор ім. Шевченка (місце: В, год. 5:30).
18 "Українські Народні Співаки (місце: Е, год. 11:45 і 4:30).
19 "Українські Народні Співаки (місце: Е, год. 11:45 і 4:30).

УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ ТИЖЕНЬ

„Госпітелеті“ триватиме від понеділка, 24-го липня по суботу, 29-го липня. Впродовж цього тижня господарем Палавину „Госпітелеті“ буде Жіночий Відділ для ЕКСПО-67, репрезентуючи всі Українські Жіночі Організації міста Монтреаль та пані Галиною Мельник на чолі. Крім перманентної виставки українського народного мистецтва, наш Жіночий Тиждень включав кожний день 3-годинну мистецьку програму з показом історичних костюмів, демонстрацією процесу вишивання, різби і писанки, показу фільму „Скарби України“ і проєкції фотографій з життя українців Канади, а крім того виступи народних танців і жіночих концертних ансамблів „Верховина“ і „Сестер Дублянців“ та солісток: пань Вербицької, Чорнодольської і Жук. Павильон „Госпітелеті“ поміщує 240 осіб і диспонує малою сценою на 8-10 осіб. Мистецька програма буде йти кожного дня між 2 і 5 год. після обіду, а у вівторок між 6 і 9 годиню ввечеря.

Нью Йорк, Н. Й.

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Традиційні вечерниці Округу Ради України відбулися в лютому у залі Народного Дому. На королівському обрано п. Марію Криль, студентку коледжу, членку Студентської Гром. і хору „Думка“, а на царівних пп. Наталію Ференц і Ірину Сливку.

Розділено такі нагороди і відзначення.
За довгі суки: 1-ша нагорода п. Славка Папроцька, 2-га — Стефанія Чорна, 3-та — Олена Назар.
Відзначено за довгі суки пп. Ірину Цап і Ольгу Папроцьку.

За короткі суки: 1-ша нагорода Ярославна Янушко, 2-га — Ірина Куровицька і 3-та — Ольга Нагірна.
Пп. Евдокія Криль, Христина Кушнір, Євгенія Полтава, Дарія Каміньська, Софія Данилович, Марія Василь, Гая Володина, Марія Криль і Мирослава Осідак одержали відзначення за короткі суки.

П. Розалія Криль одержала відзначення за вишивану блузку.
Наші мужички не залишилися позаду і одержали нагороди і відзначення.
Видзначення за вишивані краватки одержали пп. Микола Семчич і Ярослав Дубак.

На закінчення кілька завваг. Фреквенція публіки була менша цього року. Але треба сказати, що вечерниці були кращі та ліпше зорганізовані. Прикрашення залу було гарне. Вишивок нарахували ми 24. Вишивки не всі були прекрасні, але їх примінення не все було вдале. Вишивані вечерниці пропагують примінення вишивки до модерного одягу, тому вишиті суколки, моделі, викінчення є так само важкі, як розмислення і виконання самої вишивки.

А. Б.

ДОБРА ЧИТАТИ ДИТИ І МОЛОДИ

СОЙКА-ШТУНАРКА

РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

Ціна — 1 долар

ЛИПЕНЬ:

20 "Українські Народні Співаки (місце: А, год. 1:00 і 5:00).
25 Танц. Група Полтава, Монтреаль (місце: Е, год. 11:15 і 4:30).
26 Танц. Група Полтава, Монтреаль (місце: Е, год. 4:30).
29 День Української Молоді (Пласт, СУМ, МУНО, ОДУМ).

СЕРПЕНЬ:

1 "Оркестра і танц. група Каменяр (місце: Е, год. 11:45 і 4:30).
2 "Оркестра і танц. група Каменяр (місце: Е, год. 11:45 і 4:30).
3 Хор УНО, Вінніпег (місце: В, год. 1:30 і 5:30).
4 Хор УНО, Вінніпег (місце: А, год. 11:30 і 3:00).
11 Хор ОДУМ, Монтреаль (місце: А, год. 11:00 і 3:00).

БЕРЕЗЕНЬ:

10 Хор св. Софії, Монтреаль (місце: А, год. 1:00 і 5:00).
24 Танц. Група Марунчак, Монтреаль (місце: В, год. 1:30 до 5:30).

ЖОВТЕНЬ:

14 Хор ОДУМ, Монтреаль (місце: Е, год. 11:45 і 4:30).
22 "Танц. Група Оседа (місце: Е, год. 11:30 і 4:30).

* Групи, зазначені зіркою — у УССР.

НА ВЕЛИКДЕНЬ

і другі інші нагоди немає нічого кращого, як правдива, імпортована

ПОЛЬСЬКА ШИНКА

Всі ці славні марки

ATALANTA
KRAKUS і TALA

заслужили собі на цей знак

Чергове число Українського Філателіста

Союз Українських Філателістів випустив в світ чергове число свого журналу „Український Філателіст“ за редакцією голови СУФ-у проф. Лева Поповича в Нью Йорку. Це вже 29 число, рік видання 14-ий, з 31 грудня 1966 р. Воно присвячене Іванові Франкові з нагоди його 50-річчя смерті.

Обкладинка містить побільшену румунську державну поштову марку з портретом Івана Франка з 1956 р. Союз Українських Філателістів (СУФ) видає на поштану Ів. Франка пропам'ятну серію марок і блочок в році подвійного його ювілею. Рисунок мистця Петра Холодного, і ціна їх 1 долар за цілий комплект.

„УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛАТЕЛІСТ“ має 13 сторінок друку та 6 карток репродукцій поштових марок, марок та блочків, коверт та печаток, виданих українцями у Вільному Світі, і ряд відзнак-жетонів, присвячених Іванові Франкові. На зміст журналу складаються статті Лева Поповича „Іван Франко у Філателії“ та „Ювілейні випуски для вшанування Івана Франка“, д-р Євгена Котика „Триюмф української філателії на міжнародній виставці у Вашингтоні“ та „Верховний настоятель Василіяніс о го Чину на поштовій марці Ватикану“, д-ра О. Соколишина „Бібліографічна записка“ — про Енциклопедію паперової грошей світу — Джорджа Стена з 1965 р., де на стор. 87-88 з занотовані паперові гроші самостійної української держави з 1918-1921 років, включаючи добу Центральної Ради з 1917 р., добу УНР та Гетьманату з 1918, як також Директорію 1918-1921 років. Не помину автор тек включити і гроші УПА з 1942-45 років. Зміст доповнено оголошенням про появу „доповнення до Каталогу чужих марок“ з українською тематикою Юліана Максимчука, філателістичними новостями та тих, що від нас відійшли, як ген. хор. Сергій Єфремов, член СУФ-у, який помер 18-го грудня 1966 року.

На особливую увагу заслуговують статті голови СУФ-у проф. Лева Поповича „Іван Франко у Філателії“, де знаходимо огляд цілої відомої йому франкіани поштових

марок, зокрема державних випусків у Румунії і ССРР. В статті „Ювілейні випуски для вшанування Івана Франка“, він дав доказ глибокого знання франкіани. Розпочинається стаття 1913 р., коли у Львові для вшанування 40-річчя письменницької праці Івана Франка, видало марку з його портретом. Слідують серія марок з 1926 р., виданих Комітетом побудови пам'ятника на могилі Івана Франка — видану 1946 р. в серії Допомогового Комітету в Бельгії, Рідної Школи в Ділінгені-Німеччина з 1948 р. з докладним їх описом.

На окрему увагу заслуговують видання Філателістичного Відділу Українського Музею в Клівленді — ЗДА, де заходом ентузіаста української філателії Степана Кітки видало ряд пам'яткових марок, блочків, коверт, тощо, в 1956 р., в 100-річчя народни та 40-річчя смерті Івана Франка, якими могла б похвалитись кожна держава. В Шикаго 1966 р. з нагоди 26-ої Конвенції УНС видало дві серії марок Івана Франка та коверти з його портретом, і відзнаку-жетон.

Український Філателістичний Клуб в Боффало 1956 р. видає коверти з портретом Івана Франка, також і Клуб Українських Збирачів з Матітоби-Канада видає коверти, та в Бостоні — ЗДА інж. Михайло Вінтонів видає марки та коверти і печатки з портретом Івана Франка в 1966 р.

У ювілейнім році Івана Франка і інші товариства видали ряд пам'яток Франка. Т-во кол. воєнків УПА в ЗДА і Канаді видало заходом д-ра Богдана Гука пропам'ятні коверти Івана Франка, Клуб Українських Збирачів в Шикаго коверту, Читальня Просвіта у Вінніпегу — Канада, коверту, Товариство Приятелів Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітроїті серію марок, де на одній марці з портрету Івана Франка. Тек СУФ не остався позади та 1966 р. видає серію марок і пропам'ятний блочок Івана Франка, роботи артиста маляра Петра Холодного — молодшого. Чого Україна не може зробити, зробили ентузіасты української філателії. Д-р О. Соколишин

ТАРЗАП, Ч. 5781. Несподіванка!

Піднесений на душі, тяжко віддихаючи, малоплод почав голосом відзначати свою перемогу над шитою.

Аж тут нагло він звернув увагу на той факт, що тварюка мала нашийник!

І тоді Гю Джонсон і деякі зворушені свідки ствердили, що пограбовано касу в кімнаті!

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
38 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
НАДІСЛАВІТЬ ПЛАТІВКИ — рішуче видань, довгогради.

Різне

УКРАЇНСЬКО-ВІСІЛІКИ ПАЧОК З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ, як рішуче ГРОШЕВ (без оплати) в Україні і ССРР

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City
Tel.: GR 5-7430
— банків

Всім своїм КЛІЄНТАМ ВЕСЕЛИХ І ПЛАСЛИВИХ СВАТІВ.
Дня 26-го березня 1967 року (неділя), буде закрито.

Шукають помічників

Помічників з 4-ох кімнат і кухні в нижній частині Менгетону (Нью-Йорк).
Телеф. CY 4-6798

Women to Board

ВІДПОЧИНКОВИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ

Grove Rest Home, 62 Grove Pl., East Orange. Спеціально для жінок, спокійний дім з приємною атмосферою. Здорова їддя, на бажання спеціальні дієти, знижені оплати. Власник на місці 24 год. денно. 2 1/2 бл. від Exit 145 New Jersey Parkway. Лайсенс сфел-ту Нью-Джерсі.
677-3386, 678-9626, N.J.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 25-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

АСТОРИЯ, Н. Й. Місячні збори В-ва св. о. Миколая — 8 Вільд. о год. 7-й веч. в залі церкви Чесного Хреста. Приситись усіх членів прибути, а хто заміняє з відпусткою, просимо вирішити.
М. Хоманчук, секр.